

Bilag 1. Beskæftigelsespolitiske målsætninger for 2019

1. Flere personer skal i beskæftigelse eller uddannelse i stedet for at være på offentlig forsørgelse (videreføres)

Det er regeringens ambition, at langt flere, der i dag er på offentlig forsørgelse, skal i beskæftigelse eller uddannelse og dermed forsørge sig selv. Det har stor menneskelig værdi, når flere oplever, at de kan forsørge sig selv og bidrage på arbejdsmarkedet, hvor deres indsats er værdsat og skaber værdi. Samtidig er det med til at give Danmark vækst og velstand.

Det er afgørende, at kommunernes resultater måles på udviklingen i det samlede antal modtagere af offentlig forsørgelse, da et fald på ét område kan være udtryk for en stigning på andre områder. Målet skal ses i sammenhæng med den refusionsreform, som blev gennemført med virkning fra 1. januar 2016, hvor finansieringsbidraget fra staten (refusionen) er ens på tværs af ydelser, men aftrappes i takt med antallet af uger på offentlig forsørgelse - uafhængig af, hvilken ydelse borgeren modtager og hvilken indsats, der iværksættes. Med samme afsæt har regeringen i efteråret 2017 præsenteret et ambitiøst udspil til en markant forenkling af reglerne om den aktive beskæftigelsesindsats, som yderligere vil understøtte et klart resultatfokus i kommunerne. Der vil løbende blive fulgt op på, om kommunerne leverer de forventede resultater.

2. Virksomhederne skal sikres den nødvendige og kvalificerede arbejdskraft (videreføres)

Jobcentrenes arbejde skal understøtte, at virksomhederne får og kan fastholde den arbejdskraft, de har behov for. Jobcentrene skal derfor have fokus på at understøtte virksomhedernes behov for rekruttering, og på en opkvalificeringsindsats, som er målrettet virksomhedernes efterspørgsel efter medarbejdere. For at understøtte denne indsats har forligskredsen bag beskæftigelsesreformen i efteråret 2017 afsat knap 100 mio. kr. til nye initiativer, der skal målrette kommunernes indsats imod de områder, hvor der risiko for at opstå flaskehalse.

Indsatsen skal forebygge og afhjælpe mangelsituationer på arbejdsmarkedet og understøtter jobcentrenes kerneopgave med at sikre et godt jobmatch mellem ledig arbejdskraft og virksomhedernes behov. God virksomhedsservice er også en tværkommunal opgave, hvor jobcentrene igennem et effektivt og systematisk samarbejde med hinanden understøtter virksomhedernes rekruttering på tværs af kommunegrænserne. For virksomhederne er det afgørende, at de kan få den rigtige arbejdskraft på det rigtige tidspunkt - ikke hvilken kommune de ledige bor i. For at understøtte virksomhedsservice, der også er en tværkommunal opgave, vil Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering følge op på udviklingen regionalt og nationalt.

3. Flere flygtninge og familiesammenførte til flygtninge skal være selvforsørgende (videreføres)

Kommunerne står over for en historisk udfordring med at modtage og integrere de nye flygtninge og familiesammenførte. Det er derfor afgørende, at integrationsindsatsen sigter mod, at flygtninge og familiesammenførte hurtigst muligt efter, at de har opnået asyl, kommer ud på danske arbejdspladser og får opbygget de kvalifikationer og det netværk, der skal til for at kunne få en varig tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed forsørge sig selv.

Regeringen har derfor i foråret 2016 indgået en topartsaftale med kommunerne om et styrket integrationsprogram, hvor den virksomhedsrettede indsats sættes i fokus og fremrykkes. Ligeledes har regeringen og arbejdsmarkedets parter indgået en trepartsaftale, der udover en række af initiativerne i topartsaftalen, indeholder et initiativ om en ny integrationsgrunduddannelse (IGU). Integrationsgrunduddannelsen udgør en trædesten til det ordinære arbejdsmarked for flygtninge og familiesammenførte, der ikke med det samme kan leve op til de krav, der stilles på det danske arbejdsmarked.

4. Flere jobparate personer på kontanthjælp skal i beskæftigelse, og flere aktivitetsparate bliver jobparate eller kommer i beskæftigelse (videreføres)

Der skal fokus på at få flere jobparate personer på kontanthjælp i beskæftigelse, og flere aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere bliver jobparate eller kommer i beskæftigelse. Der bør i indsatsen være et særligt fokus på, at indvandrerkvinder kommer i beskæftigelse.

På landsplan er der 86.000 kontanthjælpsmodtagere og 25.000 integrationsydelsesmodtagere i januar 2017 (fuldtidspersoner), hvoraf henholdsvis godt 26.000 og 13.000 er jobparate, svarende til henholdsvis ca. 30 pct. og 52 pct. Virksomhederne efterspørger i stigende grad arbejdskraft, og der er behov for, at kommunerne i højere grad påtager sig opgaven med at levere arbejdskraft til virksomhederne. Samtidig med, at flere jobparate kommer i job, er der behov for, at andelen af aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere flyttes tættere på arbejdsmarked. På tværs af kommunerne er der stor variation i andelen af jobparate ydelsesmodtagere, hvilket tyder på, at der er et stort potentiale for, at flere kontanthjælpsmodtagere kan flyttes tættere på job.

5. Bekæmpelsen af socialt bedrageri og fejludbetalinger skal styrkes (videreføres)

Igennem en årrække har der været et stigende fokus på at minimere fejludbetalinger og snyd med sociale ydelser. Socialt bedrageri er uacceptabelt og svækker opbakningen til velfærdssamfundet, ligesom fejludbetalinger mindsker borgerenes retssikkerhed. Derfor skal bekæmpelsen af socialt bedrageri og fejludbetalinger styrkes. I økonomaftalen 2016 indgik regeringen og KL en aftale om at dokumentere udviklingen i kommunernes kontrolindsats gennem halvårslige effektmålinger. Senest har regeringen og kommunerne i forbindelse med økonomaftalen for 2018 aftalt yderligere at styrke kontrolindsatsen for at imødegå snyd og fejludbetalinger.

6. Udsatte ledige skal have en indsats (nyt mål)

Kommunerne skal være med til at sikre resultater – ikke mindst ved at sørge for, at særligt udsatte ledige får en indsats og ikke overlades til langvarig passiv forsørgelse. Flere kommuner giver i dag ikke udsatte ledige den hjælp til at komme tættere på arbejdsmarkedet, som de ifølge lovgivningen har krav på. For eksempel har mere end 27.000 borgere i Danmark været på kontanthjælp i fem år eller længere, selvom kontanthjælp i udgangspunktet er en midlertidig ydelse. Med udspillet om en mere enkel og mindre bureaukratisk beskæftigelsesindsats får kommunerne mere frihed til at tilrettelægge indsatsen. I den forbindelse er det afgørende for regeringen, at hånden holdes under vores udsatte borgere, så de ikke kommer i klemme i beskæftigelsesindsatsen.